

زنده باد هشت مارس روز نبرد جهانی علیه بربریت سرمایه

رفقا و دوستان!

درودهای آتشین و رفیقانه مرا از زندان رجایی شهر پذیرا باشید!

در چنین روزهایی، با برگزاری اولین مراسم های روز جهانی زنان، به رهبری زنان کمونیست، کلارا زتکین و الکساندرا کولنتای، تبیین مبارزه سازمان یافته علیه ستم جنسی و طبقاتی نظام سرمایه داری به میان آمد.

طی این مدت جنبش جهانی مستقل زنان همراه و همگام با جنبش کارگری، علیه ستم طبقاتی و جنسی به اشکال گوناگون با افت و خیزهای فراوان مبارزه کرده و پخته تر و آبدیده تر شده است.

حاکمیت نظام جهانی سرمایه داری بر منابع و وسایل تولید استفاده از پیشرفت های تکنولوژیکی در بهره کشی از کارگران و زحمتکشان، چپاول ثروت ها و منابع ملی کشورهای جهان، گسترش بی عدالتی و استثمار هفت میلیارد انسان باعث انباشت نجومی سرمایه و افزایش شکاف شدید طبقاتی شده است. با انباشت سرمایه شدت استثمار افزایش یافته و با رشد تکنولوژی انسان رو به حذف از روند تولید است.

از سال ۱۸۹۰ تا کنون کلاً تولید ثروت های مادی ۳۸ برابر شده اما رشد جمعیت تقریباً دو و نیم برابر شده است. نه تنها از این بابت چیزی عاید بشریت نشده بلکه یک میلیارد دویست میلیون نفر به فقر مطلق سقوط کرده اند.

با تعمیق مالکیت خصوصی و انباشت بیشتر سرمایه، خصلت اجتماعی کار در ابعاد جهانی آن بیشتر شده و در نتیجه پیوند جهانی طبقه کارگر نیز تعمیق شده است. سرمایه در جهت رسیدن به فوق سود، از همه ی اشکال بهره کشی از جمله باجگیری و نزول خواری به سبک مدرن، پول فروشی، نظامیگری، کار ارزان زنان و کودکان، صنعت موادمخدر، تجارت و بهره کشی جنسی، فروش اعضای بدن و... استفاده کرده سودهنگفتی عایدش می شود. در همین راستا در تشدید بحران ساختاری، به هجوم سراسری برای تشدید استثمار چندقانیه و نابودی کلیه دستاورد های مبارزاتی زحمتکشان در عرصه تامین اجتماعی، بهداشت، درمان، خدمات عمومی روی و... آورده است، تا بار بحران را بر دوش زحمت کشان بیاندازد.

تحت چنین شرایطی تحمیل شده توسط سرمایه داری و در مقابل اوج گیری مبارزات کارگران و زحمتکشان در اشکال قانونی و غیر قانونی باعث گردیده نبرد و ستیز طبقاتی به وضعیت شعله ور شدن انقلاب جهانی نزدیک تر شده و به قول شاهین انقلاب جهانی رزا لوگزامبورگ، به مرحله سوسیالیسم یا بربریت رسیده است.

در نتیجه تعمیق بحران اقتصادی- اجتماعی و تشدید مبارزات انقلابی - طبقاتی، دولت های سرمایه داری به خصوص در کشورهای مرکزی به عنوان ابزار طبقاتی استفاده از تمام عوام فریبی های دمکراتیک، سوسیال دمکراتیک و سوسیال امپریالیستی در مورد آشتی طبقاتی، انتخابات آزاد و دولت های خلقی را کنار گذاشته است، این شمشیر دو لبه به عنوان ابزار سرکوب سرمایه عمل می کند و در همین راستا با فرو ریزی این توهمات، بر شم و غریزه طبقاتی کارگران در جهت منافع مستقل طبقاتی و درک آگاهی کمونیستی شان افزوده میگردد. همچنین با تشدید بحران سیاسی - اقتصادی جناح های مختلف دول و احزاب سرمایه داری گرفتار افزایش و باز تولید بحران و خطر فروپاشی سرمایه داری

خواهند شد، در نتیجه خیانت، دمسازی و سازش طبقاتی در درون جنبش کارگری کمتر شده در مقابل روند حرکت انقلابی کارگران به ترمیم اصول و پایه های جریانات سوسیالیستی و کمونیستی منجر خواهد شد.

رفقا!

جنبش مستقل زنان به عنوان بخش جدایی ناپذیری جنبش کارگری در راه رهایی بشریت است که در رفع ستم طبقاتی و جنسی در رسیدن به جامعه بی طبقه کمونیستی باید همگام با جنبش سوسیالیستی جهانی باشد، پیوند فوق در مقابله با جریانات اوپورتونیستی، رفرمیستی و پست مدرنیستی که در تعیین کلیت مبارزه انقلابی و اصول اولیه نبرد طبقاتی و کسب مطالبات اصلی و فرعی از طریق سرنگونی انقلابی حاکمیت و رشد آگاهی جامعه انقلابی ضرورت حیاتی دارد. و برای رسیدن به خواست های فوری، و ایجاد سازمان متین، پایدار و منظم انقلابی که تنها ابزار سازماندهی است، مبارزه کند. تحت شرایط عمومی انقلاب و هرچقدر که ضرورت انقلاب بر توده های انقلابی آشکار می شود، به همان اندازه ضرورت تشکیلات انقلابی جهت پیش برد مبارزه و تشکیل ارتش جهانی کارگران واضح تر می گردد. روشن است که ترس نظام سرمایه در این رابطه حد و حدودی ندارد.

در نتسجه سرمایه داری با بسیج نیرو های خود تلاش می کند با نابودی رهبران انقلابی و آگاه و سازمان های کمونیستی - انقلابی مبارزات طبقاتی را در حد رفرمیستی کنترل کند. کشتن انقلابیون کارنامه ننگین و سیاه سرمایه داری را سیاهتر کرده است، این موضوع دلیل محکمی است که با توجه به آرمان مشترک و هدف های مبارزات انقلابی مشترک در عین نیاز به سازماندهی ملی در هر کشور، نیروهای کمونیستی انقلابی باید در مقابله با سیاست برنامه ریزی شده دولت های سرمایه داری، اقدام به گسترش همبستگی جهانی نمایند، و برای پراتیک مشترک، تبادل تجارب مبارزه طبقاتی و تشکیلاتی و تدارکاتی باید تشکیلات منظم و جهانی داشته باشیم و از تجارب دوپست ساله جنبش کمونیستی و تمام احزاب و سازمان های انقلابی در راستای سازماندهی انقلابی و تبلیغ و تبیین کمونیستی از این سازماندهی استفاده کنیم.

اهم این موارد و مسائل استفاده به شرح زیر می باشد:

۱. چگونگی ایجاد ساختار تشکیلات انقلابی در جهت کادرسازی و سازماندهی افراد عضو و انقلابی در شرایط مبارزاتی، و چگونگی مقابله این ساختار با پلیس سیاسی و مخصوصا در شرایط مخفی
۲. تدارک و تعیین استراتژی و تاکتیک ها
۳. چگونگی جدایی، ادغام و ترکیب ابعاد مبارزه دمکراتیک و سوسیالیستی در روند کلی مبارزه و رابطه خواست ها و مطالبات **حداقلی** با مطالبات نهایی.
۴. چگونگی اشکال ایجاد و ارتباط تشکلات صنفی- سیاسی و اشکال مبارزه باتوجه به توازن مشخص قوا و آرایش طبقاتی و اشکال سرکوب
۵. ارتباط فعالیت علنی مخفی و خاستگاه این تئوری در انقلاب برای حکومت جایگزین.
۶. چگونگی ارتباط منطقه ای و جهانی با افراد و تشکیلات های انقلابی و ایجاد مراکز انقلابی مشترک برای همیاری و انتقال تجارب

رفقا! کشور ایران با سابقه دو انقلاب مشروطیت و انقلاب ۵۷ و با بیش از صد سال سابقه مبارزه کمونیستی - کارگری و تلاش برای ایجاد شوراهای کارگری و کنترل کارگری به عنوان پایه سوسیالیسم و حاکمیت زحمت کش جایگاه ویژه ای در انقلاب جهانی و جنبش سوسیالیستی جهانی دارد. حکومت سرمایه داری در ایران، مدافع سیاست های لیبرالی در بهره کشی از زحمت کشان و کارگران

و نماینده بربریت قرون وسطایی و مردسالارانه و در به بردگی کشاندن و ستم مضاعف بر زنان می باشد.

جنبش مستقل زنان ایران به عنوان نیمی از جمعیت کشور و آتشفشانی در حال انفجار، به عنوان همگام و همراه جنبش سوسیالیستی ایران، نقش حیاتی و ارزنده‌ی در انقلاب آتی ایران دارد. رهبری مستقل طبقه ی کارگر در حزب انقلابی سیاسی، تنها ضامن پیروزی انقلاب سوسیالیستی - اجتماعی ایران و تحقق خواست های دمکراتیک رهایی برای زنان می باشد. کمونیست های انقلابی نقش خود را در رهبری و سازماندهی جنبش کمونیستی، که دو جزء جدایی نا پذیر روند رهایی بشریت است، از طریق انقلاب سوسیالیستی، ایفا نقش خواهند کرد. و برای چنین اهداف ارزشمند و والایی ، تبیین برنامه خود در جهت ارتش انقلابی بر اساس کادرسازی و ایجاد تشکیلاتی پویا و انقلابی و رزمنده به عنوان ارکان هدایت انقلاب کارگری نیاز دارد.

زنده باد جنبش انقلابی طبقه کارگر!

زنده باد جنبش مستقل زنان!

زنده باد انقلاب!

زنده باد سوسیالیسم!

شاهرخ زمانی – زندان رجایی شهر کرج